

kettinget med Hensyn til Lovforslagets Form er gaaet i det Spor, som Landstinget er slaaet ind paa; men derimod maa jeg meget beklage, at med Hensyn til Lovforslagets Realitet er der ikke fra Folketingets Side vist en saadan Resignation, at man kan vente det nu foreliggende Lovforslag vedtaget her i Landstinget. Imidlertid deler jeg ganske det Ønske og det Haab, der nu blev udtalt af den højtærede Minister, nemlig at Lovforslaget, som det er kommet op til os, maa blive behandlet med den størst mulige Velvillie, for at vi kunne se, om det ikke kunde lykkes at komme til en Afslutning af denne Sag; og jeg deler ligeledes den højtærede Ministers Ønske om, at skulde det ikke lykkes gennem Tingets almindelige Udvalgsarbejde, maa vi føre Sagen videre og søge gennem et Fællesudvalg at naa til en Forstaaelse om de Divergenser, der fremdeles ere til Stede mellem de to Ting. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder; jeg tror, det vilde være temmelig ørkesløst, om vi nu her ved denne første Behandling vilde komme ind paa en almindelig Drøftelse af de Spørgsmaal; det er jo ikke saa længe siden, at Sagen var Genstand for en almindelig Behandling her i Tinget. Jeg skal derfor, idet jeg slutter mig til den højtærede Ministers Ønske om, at vi nu maa naa til et Resultat, anbefale det høje Ting at underkaste Sagen ikke alene en velvillig, men ogsaa en hurtig Behandling.

Nygart: Den højtærede Konseilspræsident har jo Ret, naar han før udtalte, at dette Lovforslag nu snart er en gammel Bekendt her i Rigsdagen. Det er ikke saa faa Aar siden, vi første Gang fik Lejlighed til at beskæftige os med Forslag til den nye Beværterlov, og det er den tredie Samling, vi her i Landstinget tage fat paa Sagen. Hidtil har det ikke været store Resultater, der ere naaede, men jeg noterer med Glæde, at der fra de forskellige Sider har været udtalt de bedste Ønsker om at naa til en Forstaaelse om Sagen og naa til et godt Resultat. Det kan imidlertid ikke nægtes, at Anskuelserne om, hvorledes Sagen skal ordnes, ere vidt forskellige endnu; Uoverensstemmelserne mellem Folketingets og Landstingets Standpunkter i denne Sag ere ikke saa ganske ubetydelige. Men naar jeg desuagtet ligesom den ærede foregaaende Taler har et Haab om, at det vil lykkes at naa til et Resultat i Aar, er det, fordi jeg trods alt har Indtrykket af, at der fra de forskel-

lige Sider og fra Folk med de forskellige Anskuelser er et levende Ønske om at naa til en Ende paa denne Sag i fælles Erkendelse af, at den har en stor Betydning for en Masse Mennesker. Jeg knytter mit Haab til de andres om, at det maa lykkes i Aar at naa til et Resultat, og ligesom det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh) finder jeg heller ingen Anledning til paa Sagens nuværende Standpunkt at komme ind paa en nærmere Drøftelse af Forslagets enkelte Punkter eller Uoverensstemmelserne. Jeg mener, at skal man naa til et Resultat, maa der vises Velvillie fra alle Sider, og saa vil man være tilbøjelig til at slaa lidt af paa de principielle Standpunkter. Vi maa søge at bøje vore Anskuelser mod hinanden, og jeg tror ikke, det vilde hjælpe noget, om vi nu i Øjeblikket optog en lang Forhandling om Konfliktpunkterne, hvorved Standpunkterne jo let vilde blive skærpede mere, end heldigt var for Sagens Løsning. Jeg skal derfor nøjes med ganske kort at tilsige min Gruppes Medvirkning til at opnaa en gunstig Løsning af Sagen, som uden at gaa nogen berettiget Interesse for nær dog bliver til Fremme af Ædrueligheden i Danmark, thi at vi gerne vilde fremme den, kunne vi vist alle blive enige om.

Rottbøll: Som muligvis det høje Ting erindrer, udtalte jeg mig ved første Behandling af denne Sag, da den sidst forelaa, i den Retning, at jeg mente, at man burde fortsætte ad den Vej, man hidtil var gaaet for at fremme Ædrueligheden her i Landet; en Del af de Tvangsforanstaltninger, som fandtes i det da foreliggende Lovforslag, burde man efter min Mening ikke komme ind paa. Mit Synspunkt vandt ikke Tilslutning. Jeg prøvede i Udvalget paa at naa henimod, at man lod Sogneraadene tage Bestemmelse angaaende det Spørgsmaal, hvorom Lovforslaget foreskriver Kommuneafstemning, saaledes som man har ladet dem gøre med Hensyn til andre Spørgsmaal. Heller ikke dette Synspunkt fandt Tilslutning. Man var kommen ind paa at anse den Afstemning, som Lovforslaget kræver, for fortræffelig, man havde jo prøvet den, den var administrativt indført af en anden Regering, og den nuværende Regering havde manglet Villie eller Mod — jeg ved ikke hvilken af Delene — til at frafalde disse Afstemninger. Man sluttede sig saa i Tinget til Bestemmelsen om disse Afstemninger, og jeg har ikke meget Haab